

USTAWA

z dnia 23 grudnia 1985 r.

o centralnych funduszach rozwoju nauki i techniki.

Art. 1. 1. Tworzy się Centralny Fundusz Rozwoju Nauki i Techniki, zwany dalej „Funduszem”.

2. Celem Funduszu jest zapewnienie środków na finansowanie zadań rozwoju nauki i techniki o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej, objętych planowaniem centralnym.

3. Wysokość Funduszu określana jest w narodowych planach społeczno-gospodarczych oraz centralnych planach rocznych.

Art. 2. 1. Dochodami Funduszu są:

- 1) dotacje z budżetu centralnego,
- 2) wpłaty przedsiębiorstw państwowych z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego,
- 3) dodatkowe wpłaty przedsiębiorstw państwowych, tworzących fundusz postępu techniczno-ekonomicznego, ustalane w określonym stosunku do wartości sprzedaży produkcji tych przedsiębiorstw; wpłaty te są zaliczane w ciężar kosztów przedsiębiorstwa,
- 4) inne wpływy określone w odrębnych przepisach.

2. Wysokość wpłat, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, określają narodowe plany społeczno-gospodarcze i centralne plany roczne.

Art. 3. 1. Środki Funduszu dzieli się na:

- 1) Centralny Fundusz Prac Badawczych i Rozwojowych,
- 2) Centralny Fundusz Wspomagania Wdrożeń.

2. Podziału środków Funduszu dokonuje corocznie Rada Ministrów — na wniosek Prezydium Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów, zwanego dalej „Prezydium Komitetu”.

Art. 4. 1. Centralny Fundusz Prac Badawczych i Rozwojowych przeznaczony jest na finansowanie prac z zakresu nauki i postępu technicznego o podstawowym znaczeniu dla rozwoju społeczno-gospodarczego kraju.

2. Prezydium Komitetu wydziela część funduszu, o którym mowa w ust. 1, na:

- 1) nagrody za szczególne osiągnięcia w dziedzinie nauki i wdrażania postępu naukowo-technicznego,
- 2) stypendia na rozwiązywanie zadań badawczych, rozwojowych i wdrożeniowych o istotnym znaczeniu dla gospodarki narodowej.

Art. 5. 1. Centralny Fundusz Wspomagania Wdrożeń przeznaczają się na zwrotną lub bezzwrotną pomoc finansową dla przedsiębiorstw państwowych, jednostek badawczo-rozwojowych, placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk oraz szkół wyższych na dofinansowywanie przedsięwzięć wdrożeniowych, przede wszystkim związanych z realizacją zamówień rządowych z zakresu rozwoju nauki i techniki.

2. Na Centralny Fundusz Wspomagania Wdrożeń wpływają dodatkowo wpłaty z tytułu zwrotu udzielonej pomocy finansowej.

Art. 6. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe zasady tworzenia Funduszu oraz gospodarowania środkami funduszy, o których mowa w art. 3 ust. 1.

Art. 7. 1. Gospodarkę Funduszem prowadzi się na podstawie rocznych planów tego Funduszu, uchwalanych przez Sejm.

2. Projekty rocznych planów Funduszu przedstawia do uchwalenia Sejmowi Rada Ministrów wraz z projektem budżetu Państwa.

3. Rada Ministrów przedstawia Sejmowi corocznie sprawozdanie z gospodarki środkami Funduszu wraz z rocznym sprawozdaniem z wykonania budżetu Państwa.

4. Projekty rocznych planów Funduszu oraz roczne sprawozdania z gospodarki jego środkami przedstawia Radzie Ministrów Prezydium Komitetu na podstawie wniosków i danych sporządzanych i przedstawianych przez Ministra — Kierownika Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń, w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych) oraz Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk.

Art. 8. Prezydium Komitetu dokonuje corocznie podziału środków funduszy, o których mowa w art. 3 ust. 1, na poszczególne cele i zadania, według ustalanych przez siebie kryteriów i zasad podziału.

Art. 9. Środkami przydzielonymi na poszczególne cele i zadania, w myśl przepisu art. 8, gospodarują:

- 1) w odniesieniu do środków Centralnego Funduszu Prac Badawczych i Rozwojowych — ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) oraz Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk,
- 2) w odniesieniu do środków Centralnego Funduszu Wspomagania Wdrożeń — Minister — Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń.

Art. 10. Środki funduszy, o których mowa w art. 3 ust. 1, nie wykorzystane w danym roku kalendarzowym przechodzą na rok następnym.

Art. 11. Minister — Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń:

- 1) sprawuje ogólny nadzór nad gospodarką środkami Funduszu,
- 2) prowadzi sprawy związane z gromadzeniem i podziałem środków Funduszu.

Art. 12. Komitet do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów, wraz z oceną wyników realizacji programów badawczych i rozwojowych oraz działalności wdrożeniowej, dokonuje również oceny wykorzystania Funduszu, na podstawie informacji przedstawianych przez Prezydium Komitetu.

Art. 13. 1. Tworzy się Centralny Fundusz Dewizowy na potrzeby rozwoju nauki i techniki.

2. Fundusz, o którym mowa w ust. 1, tworzony jest z centralnie rozdzielanych środków dewizowych.

3. Dysponentem funduszu jest Minister — Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń.

4. Wysokość funduszu jest określana w centralnych planach rocznych.

5. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa zasady gospodarowania środkami tego funduszu.

Art. 14. W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 74, Nr 26, poz. 129, Nr 34, poz. 181 i Nr 54, poz. 275 oraz z 1985 r. Nr 37, poz. 174) w art. 28 w ust. 3 i 4 wyrazy „Centralny Fundusz Postępu Techniczno-Ekonomicznego” zastępuje się wyrazami „Centralny Fundusz Rozwoju Nauki i Techniki”.

Art. 15. 1. Projekt planu gospodarki Funduszem na rok 1986 Rada Ministrów przedstawi do uchwalenia Sejmowi w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Do czasu uchwalenia przez Sejm planu, o którym mowa w ust. 1, upoważnia się Ministra — Kierownika Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń do przeznaczania środków gromadzonych dotychczas na Centralnym Funduszu Postępu Techniczno-Ekonomicznego na podstawie ustawy, o której mowa w art. 14, na cele przewidziane w art. 5 niniejszej ustawy.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski
Sekretarz Rady Państwa: Z. Surowiec